

TIBULLE *Élégies*, I, 1 (vers 41-50) : Le bonheur d'une vie simple

Non ego divitias patrum fructusque requiro,

quos tulit antiquo condita messis avo :

parva seges satis est, noto requiescere lecto

si licet et solito membra levare toro.

Quam juvat immites ventos audire cubantem

et dominam tenero continuisse sinu

aut, gelidas hibernus aquas cum fuderit Auster,

securum somnos igne juvante sequi!

Hoc mihi contingat : sit dives jure, furorem

qui maris et tristes ferre potest pluvias.